

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Registrační číslo projektu: CZ.1.07./1.4.00/21.3075

Šablona: I/2

Sada: VY_12_INOVACE_01 VM

Pořadové číslo vzdělávacího materiálu: 33

Ověření ve výuce:

Předmět: ČJ

Třída: V. A

Datum: 16.10.2013

Kladení otázek

Předmět: Čtení

Vzdělávací oblast: Jazyk a jazyková komunikace

Ročník: 5. A

Přibližný čas využití: 1 vyučovací hodina

Jméno autora: Hana Lipková

Škola: ZŠ, Mendelova

Adresa školy: ulice Einsteinova 2871, 73301 Karviná – Hranice

Anotace:

Vzdělávací materiál vychází z textu z knihy G. Futové *Psí škola kocoura Rudochlupa*. Citovaný text slouží k procvičování čtenářské strategie – kladení otázek; obsahuje text, pracovní list i s jeho možným řešením a metodické poznámky.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Metodický list

Cíl hodiny: Žák rozlišuje dvě úrovně otázek – na povrchu a pod povrchem

1. Diskuze v kruhu – Proč si při čtení textu klademe otázky? K čemu nám to slouží?

(lepší porozumění, vyjasnění ...)

2. Tvořte různé otázky k textu, který jste sice zatím nečetli, ale máte dvě indicie - půjde o text lehce „pikantní“ (diskuze významu slova pikantní) a hlavním hrdinou bude kocour– vyvození dvou úrovní – otázky na povrchu a pod povrchem

3. Hromadné čtení textu Rudochlup

4. Tvorba otázek k textu do pracovního listu (již s rozlišením dvou úrovní)

5. Sdílení otázek ve dvojicích, hromadné sdílení a vyhledávání odpovědí

6. Reflexe + slovní hodnocení

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Text

Gabrilea Futová: Psí škola kocoura Rudochlupa

(...)

Znovu mě zdvihla nad hlavu. „Takže... odteď se jmenuješ Rudochlup. Vydržíme to s tebou, jen se už prosím tě nepokoušej ulovit můj jazyk.“ Opět mě k sobě přivinula, až jsem začal příst. Nebyl jsem si úplně jistý, o čem celou dobu mluvila, ale protože mi bylo moc fajn, ani jsem to neřešil.

Lekce č. 14

Těžkou situaci zachrání květináč

Co jsem však musel v nejbližší chvíli řešit, bylo moje břicho. Začalo mě v něm tlačit. Neklidně jsem se kamarádce zavrtěl v náručí. Asi hned pochopila, protože mě položila zpátky na opěradlo. Snažil jsem se uvelebit, ale nešlo to. Bříško mě tlačilo čím dál víc. Věděl jsem, co mám udělat, a tak jsem se začal rozhlížet, kde je moje bednička s pískem. Nikde jsem ji však neviděl. Nespokojeně jsem přešel z jednoho konce opěradla na druhý. Bednička nikde nebyla. Pak jsem si vzpomněl. Bedýnku sice mám, ale je v jiné místnosti. Tam, kde jsem předtím jedl.

V tu chvíli se mě začala zmocňovat panika. Břicho už mě tlačilo k nevydržení. Ale jen tak skočit mezi ty dračice a odkráčel do kuchyně jsem se neodvážil. Co teď?

Ještě jednou jsem po opěradle přeběhl sem a tam. Pohledem jsem přešel celý pokoj, až mi zrak padl na hlinu. Nevím, proč jsem si jí dřív nevšiml. Moje kamarádka na mě nezapomněla a i v této místnosti se mi postarala o naprostou pohodu. Jenže... jaká pohoda, když po zemi běhají ty chlupaté potvory.

Pozorně jsem si nádobu s hlinou prohlédl. Nebyl jsem od ní daleko. Kdybych se šikovně odrazil a skočil, možná bych dopadl přesně na místo. Pohlédl jsem na psy a zpátky na hlinu. Břicho však rozhodlo za mě. Už jsem neměl na výběr. Připravil jsem se ke skoku, přikrčil jsem se a... nic. Zůstal jsem na gauči jako přikovaný. To už začalo břicho pobolívat. Věděl jsem, že nemám jinou možnost. Znovu jsem se přikrčil, odrazil a hop! Proletěl jsem vzduchem a pak měkce přistál na tlapkách přímo v hlině. A hned jsem si ulevil. Uf! Bylo to o chlup! Jenže vtom kamarádka vykřikla.

„Proboha! Moje semínka!“

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Než jsem se nadál, vyskočila, popadla mě pod břichem a už to jelo! Odesla mě do bedýnky v kuchyni.

„Tady! Tohle je tvůj záchod! Tamto jsou moje kytky a ty se k nim vůbec nepřibližuj!“

Nechápal jsem, proč se zlobí. Jsem přece čistotný kocourek a nic špatného jsem neudělal. Trochu se mě to její ječení dotklo. Vyskočil jsem z pískové bedýnky a vlezl do své krabice. Nebylo to tam sice tak měkoučké jako na opěradle gauče, ale k trucování to stačilo. Stočil jsem se do klubička rozhodnutý, že si nebudu všimati ani psů, ani kamarádky. Stejně jsem byl unavený. Usnout pro mě nebyl žádný problém.

FUTOVÁ, Gabriela. *Psí škola kocoura Rudochlupa*. Praha: Albatros, 2013.

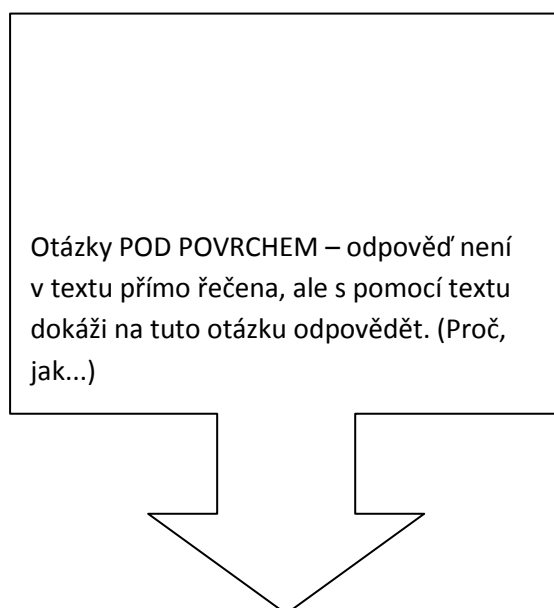
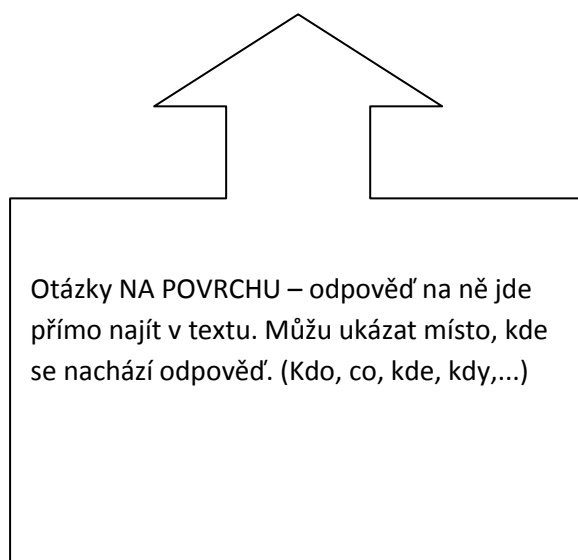

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Pracovní list

Otázky **NA POVRCHU** – obvykle mají jednu správnou odpověď, kterou lze najít v textu. Můžeš ukázat prstem na místo, kde se odpověď nalézá. (Kdo?, Co?, Kde?, Kdy?...)

Otázky **POD POVRCHEM** – mohou mít víc než jednu správnou odpověď. Odpověď není v textu přímo řečena, je třeba ji dotvořit, domyslet. S pomocí textu dokážeš na tuto otázku odpovědět. (Proč?, Jak?, Co by bylo, kdyby?, Myslíš si, že?...)

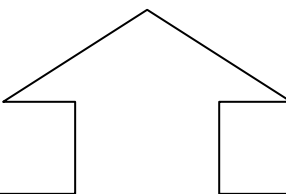

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Pracovní list: *možné řešení*

Otázky **NA POVRCHU** – obvykle mají jednu správnou odpověď, kterou lze najít v textu. Můžeš ukázat prstem na místo, kde se odpověď nalézá. (Kdo?, Co?, Kde?, Kdy?,...)

Otázky **POD POVRCHEM** – mohou mít víc než jednu správnou odpověď. Odpověď není v textu přímo řečena, je třeba ji dotvořit, domyslet. S pomocí textu dokážeš na tuto otázku odpovědět. (Proč?, Jak?, Co by bylo, kdyby?, Myslíš si, že?...)

Např. Koho kocour nazval „chlupatými potvorami“? Co kocoura bolelo?

Otázky NA POVRCHU – odpověď na ně jde přímo najít v textu. Můžu ukázat místo, kde se nachází odpověď. (Kdo, co, kde, kdy,...)

Např. Jaký vztah měl kocour ke své paničce? Proč byla jeho bedýnka v kuchyni?

Otázky POD POVRCHEM – odpověď není v textu přímo řečena, ale s pomocí textu dokáží na tuto otázku odpovědět. (Proč, jak,...)

